

קהילה לדורות

מאת : יצחק (צ'קלה) גולדפינגר

המשך בעמ' 2

מרכז היום לקשיש בגבעת אולגה לבש חג ביום שלישי של מחצית אוגוסט. עשרות קשישים חברי הקהילה התומכת בעיקר מילאו עד אפס מקום את האולם הנאה העמוס בכיבוד עשיר. את האירוע כיבדו בנוכחותם **טובה בן זאב** יו"ר העמותה למען הקשיש בחדרה, וחברי ההנהלה **יהושע גרשטיין ואילנה זהבי**, **רויטל פוקס**, מנהלת המחלקה לאזרחים ותיקים וצוות המחלקה; **שמשון אחרק**, **רננה שער ויונה מאור** מהמחלקה למשאבי קהילה והתנדבות וכן מנכ"לית העמותה **סיגל זיידה וחגית כץ** מנהלת מרכז היום המארחת, **מלכה ברעד** הרכזת החברתית ו**מיכאל** אב הבית של חברי הקהילה התומכת, מפקחות ממשרד הרווחה ואורחים נוספים.

לא היה זה אירוע שגרתי. הפעם הוקדש הזמן במלואו לפרויקט החדש, שהעיר חדרה נבחרה להוביל: "קהילה לדורות" – מיזם חדשני בהפקה משולבת של ג'וינט/אשל ישראל, משרד הרווחה האגף לאזרחים ותיקים וקרן דליה ואלי הורוביץ. מנהלת המיזם בחדרה – **ניצן שפק** - היא שהסבירה לנוכחים את מהות התכנית.

עמותה למען הקשיש חדרה

חדרה עיר עם אנרגיה

ככל האמאיות והאמאיות, ננה טובה שנת בריאות שלום ושלווה, אושר ונחת!

מאחלים:
טובה בן זאב- יו"ר הנהלת העמותה וחבריה
סיגל זיידה- מנכ"לית העמותה
צוות העובדים והמתנדבים
בעמותה למען הקשיש

חדרה עיר עם אנרגיה

לקראת השנה החדשה תשע"ט
ככל אמאיות ואמאיות חדרה
ננה של שלום וביטחון
בריאות, אושר ואריכות ימים
ננה טובה ואושרת

זיוה הימברג- מנהלת אגף הרווחה והשירותים החברתיים
רויטל פוקס - המנהלת וצוות העובדות
במחלקה לאזרחים וותיקים

קבלת קהל במשרדי העמותה בימי שלישי

תלם
שירותי סיוע סיעודי

תלם- בשיתוף עם העמותה למען הקשיש בחדרה

סיוע וייעוץ בקבלת רשיונות לעובד הזר - ללא תשלום.
מטפלים/ות זרים- 24 שעות ביממה
שירות מקצועי ואמין

טל: 03-5618850
גריןברג כלנית: 050-4440009

העמותה למען הקשיש חדרה

מטפלים מנוסים לטיפול אישי בבית

מטפלים זרים ל 24 שעות

מרכז מידע ייעוץ והכוונה

טל: 04-6210526 , 04-6324808

רח' רמב"ם 29 (קומה 1) חדרה

תכנית "קהילה לדורות" חותרת ליצירת רשת מגוונת של מענים איכותיים חברתיים קהילתיים וטיפוליים לאוכלוסיית האזרחים הוותיקים בהתאם לצורכיהם ומתוך רצון לאפשר להם להזדקק במקום מגוריהם ובסביבה לה תרמו ובה הם חיים.

"קהילה לדורות" תקים תשתית בסיסית ברשות המקומית במסגרתה תהיה מערכת שירותים רציפה שתאפשר לכל אזרח וותיק לקבל את המענה ההולם את מצבו תוך לקיחת אחריות ומחויבות לאזרחים הוותיקים. התכנית תתבסס על התשתית של קהילה תומכת ותרחיב אותה כדרך להתמודדות עם הצרכים המשתנים של הזקנים המתגוררים במסגרת הבית והקהילה ובני המשפחה.

הרכיב הקהילתי והרכיב הפרטני הם שני עמודי התווך של התכנית. השילוב בין שני המרכיבים יעלה את רמת השירותים לזקן ויגרום לשינוי חיובי באיכות חייו ובאפשרויות העומדות בפניו לצריכת השירותים ההולמים את מצבו.

על מנת למפות את צרכיו של הפרט ולהשתדל לספק את צרכי הקשיש בהתאם לנקודת מבטו, עורכת עו"ס **מרגלית סקר** מקיף באמצעות שאלון מובנה הבודק את הצרכים של הקשיש במטרה ליישם באמצעות המיזם "קהילה לדורות".

הפרויקט הוא מיזם שאפתני המבקש לקבל את דעת האזרחים הוותיקים בתוך הקהילה לגבי צרכיהם וליישם אותו באמצעות מיזם זה. העצמת הקהילה הקיימת והקמת מנהיגות קהילתית שתעזור לאנשי המקצוע הם פועל יוצא של המיזם. בשלב זה נבחרה שכונת גבעת אולגה לקידום התכנית, כאשר השכונות הסובבות אותה (כמו שכונת עין הים) מצטרפות ולוקחות חלק פעיל במיפוי הצרכים ויישומם.

זאת לאור ריבוי המיזמים למען האזרחים הוותיקים הקיימים באגף הרווחה בעיריית חדרה ובזכות שיתוף הפעולה הטוב עם העמותה למען הקשיש ומתנ"ס גבעת אולגה.

במהלך חצי השנה הקרובה יערך מיפוי הצרכים, רישום משתתפי המיזם והקמת המסגרת התפעולית על בסיס תשתית הקהילה התומכת במטרה לקדם את הנושא ליישמו ולהעצימו.

דבר המערכת

מאת: שירה מוראל

על סליחה וסלחנות

כידוע סליחה הוא מנהג תרבותי בכל התרבויות והדתות, וכולן רואות בה מרכיב חשוב ברוחניות של המאמינים, עם הפרדה בין סליחה מהאל לסליחה מאדם, ולאף אחת מהן אין מונופול על הסליחה.

בנצרות - האדם נחשב לחוטא- ועליו להימצא כל העת בתהליך מתמיד של סליחה.

באיסלם - סליחה היא סולחה, מהעליה לרגל, בהיבט הדתי, ועד לפיצויי נזקים לאדם.

הבודהאיזם - מדבר על קארמה- חרטה, הבטחה לעתיד, מדיטציות, מעשים ופיצויים.

ואילו אצלנו **ביהדות** - יום הכיפורים, עם התפילה כסליחה וכפרה מהאל, ובקשת סליחה מהאדם, כי סליחה היא צורך נפשי רוחני לריפוי וחשובה לסולח ולנסלח באנושות כולה.

ביום הכיפורים, בשקט המופתי שלו, שאין שני לו בעולם, קשה להימנע מהרהורים על סליחה, בגלל הקושי לסלוח או לבקש סליחה. אילולא כך לא הייתה היהדות טורחת להקדיש לו יום שלם, ולא רק מההיבט הדתי, ופונה גם לאלה שלא צמים וצופים בטלוויזיה, כי גם להם מטען ריגשי שצריך לשחרר וכל אחד עושה חשבון נפש אישי פנימי לעצמו.

בזה סוכם למעשה, שנבקש סליחה גם בשביל עצמנו, לנקות ולהוריד מעלינו את המטען הרגשי הכבד, הכעס, גם אם יש חשש שהסליחה לא תתקבל ונתבייש, נסלח על דברים שנעשו במודע ושלא במודע, כי הסליחה היא חוויה מתקנת. הסולחים משחררים והנסלחים משתחררים.

אם אי אפשר לשנות את העבר אפשר אולי לשפר את העתיד. ומי יודע? אולי היא המפתח לאושר!

עורכת ראשית: יונה מאור

חברי המערכת: חוה גדיש, יצחק גולדפינגר, יאשיהו וולשטין, יפה וינקר, רחל ילון, ימימה לוי, רות לפידור, נגה ניב, זהבה עמל, שירה מוראל עמליה (מלי) רוטמן, פנינה שחק, עדי שיטה, בתיה שרייבמן.

רכזת הכתבים ומפיקת העיתון: עו"ס רויטל פוקס, מנהלת המחלקה לאזרחים וותיקים.

המו"ל: "העמותה למען הקשיש" בחדרה טל: 04-6323331

פקס: 04-6247537

כתובת המערכת: E-mail: kivunhashl@gmail.com

עריכה גרפית והדפסה: אור גרפיקה והדפסות.

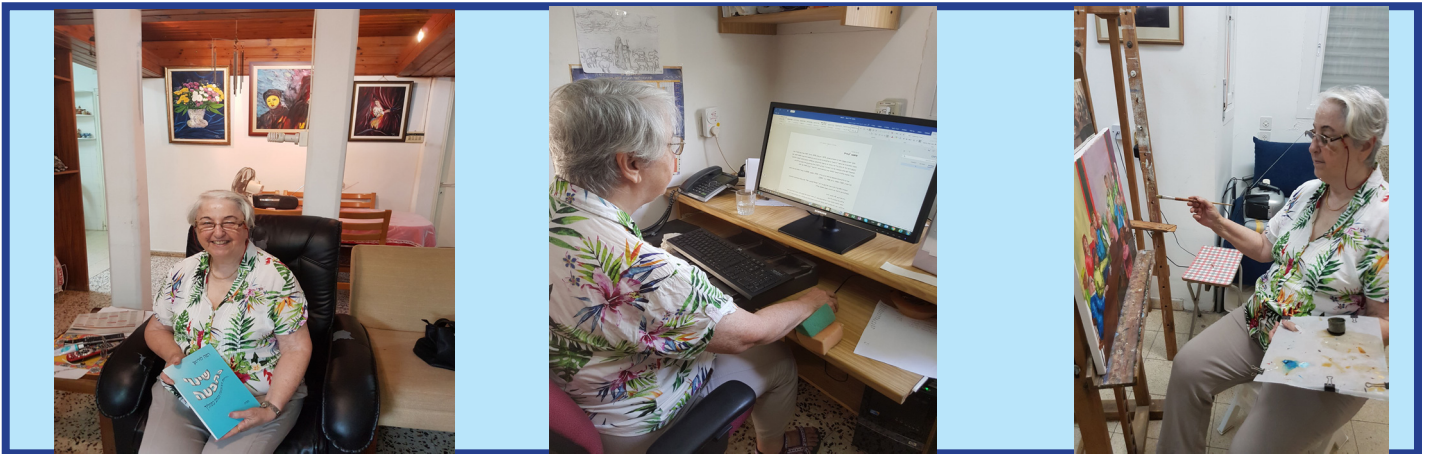
הסיפור מתרחש במלחמת העולם השנייה. העיר והשכונה שאלוני מתאר היא בעצם השכונה בה גדלתי בתל אביב. הייתה לי הרגשה של קשר אישי ולכן ישבתי לכתוב את הספר. תוך כדי כתיבה גיליתי כי אלוני בסיפור הזה מספר איך מתפתח אומן, הילד ביצירה מסמל את האומן. סיימתי את הספר וחיפשתי בית הוצאה. ואז נפלה לידי חוברת על הסיפור הלירי וגם את זה גיליתי ביצירה של אלוני ועכשיו התחלתי הכול מהתחלה. עכשיו, אני כותבת אותו כסיפור לירי ומשלבת בו את הסיפור הראליסטי והסיפור הפנטסטי".

רמה היא אדם עסוק מאוד אבל מצאה גם זמן להנחות חוג לסיפור הקצר ב"ויצו", החוג כבר קיים 15 שנה.

הגב' רמה לוריאן היא מורה או כפי שהיא אומרת "קודם כל מורה", אך גם אמנית בדם במהות, ציירת, כותבת. הוריה עשו בשבילה את הבחירה ושלחו אותה לסמינר, אבל היא חלמה על לימודים ב"בצלאל", כי הציור היה חלומה, וכדי להכין את עצמה למימוש החלום קראה המון על אמנים ואמנות.

רמה אינה מצטערת על הבחירה שנעשתה בשבילה כי בהוראה מצאה את הביטוי ליצירתיות שבה.

למידה דרך החוויה הוא המוטו של רמה בהוראה. לשמחתה, כפי שהיא מציינת לימדה מכיתה א' ועד י"ב ועד סטודנטים בסמינר למורים ואף מורים בפועל. בשנת 1988 חל מפנה בחייה ובתחום ההוראה. היא לימדה אז בבית ספר "עמל" ומר קלמן צוהר ז"ל היה המנהל.

המורה מתמידה כמו גם החברות המשתתפות בו. אחת החברות אמרה על החוג והמורה: "רמה פותחת לפנינו שערים ואנו בשמחה עוברים בהם". רמה אינה מרצה היא מביאה יצירה לקבוצה ומציבה אותה לדיון, בו כל אחת מביעה את דעתה ואף אסוציאציות שהנושא מעורר, והן תמיד יוצאות מן השיעור עם טעם של עוד.
אנו מאחלים לך רמה עוד הרבה הרבה שנים של יצירה בבריאות טובה.

הוא הציע לה ללכת וללמוד באוניברסיטה קורס באוריינות, שהיה הקורס הראשון בארץ. בעקבות הקורס כתבה רמה ספר הוראה שאף יצא לאור.

ומה עם הציור?

אחרי נישואיה רמה עברה לקיבוץ אייל, וגם שם לא הייתה לה אפשרות לצייר. וכפי שהיא אומרת: "זה אכל אותי". כדי לפצות על אי היכולת לצייר היא עסקה בתחומי אומנות אחרים כמו סריגה רקמה.

כשהייתה כבר אם לשלושה ילדים ניסתה שוב ושוב לחזור לציור אבל הניסיונות אכזבו אותה, עד שהגיעה לצייר דוד לוינסקי. המורה שהיא אסירת תודה לו עד היום. לדבריה: "הוא עודד והדריך אותי וממנו יצאתי לדרכי האומנותית, ומאז אני מציינת זה 45 שנה."

היום מעסיקה רמה את עצמה בכתיבת ספר.

הספר הוא ניתוח של יצירה ספרותית. "לימדתי ספרות בבית ספר עמל בחדרה" מציינת רמה, "בתוכנית היו יצירות של ניסים אלוני לבחירה מתוך סיפור 'ינשוף'.

בספר ארבעה סיפורים ואני בחרתי אחד מהם ללמד. הסיפור הוא על ילד שרוצה להיות קוסם.

תוך כדי הוראת הסיפור גיליתי שלו שני רבדים גלוי וסמוי. ריאליסטי ומתחתיו מסתתר רובד פנטסטי מאגי.

העמותה למען הקשיש בחדרה מטיילת בהנאה עם

רון גל

אנחנו כבר נמצא את הדרך

*8820

רח' המסגר 22 אזה"ת, חדרה
טל: 04-6341827

מקופלת בתוך שקית מונחת יריעת בד שחורה ומאורכת 140 סנטימטר על 45 סנטימטר, בכל אחת מארבע פינותיה- לולאה מחבל שזור ושחור. על היריעה ציור בו נראים יהודים, גברים ונשים מתפללים לפני הכותל. בפינה הימני יש כתובת "הכותל המערבי – בצלאל".

אני נכנסת לדירתה של ציפי ברודנר. מסתבר שהיינו פעם שכנות. דירה מרווחת ונעימה. לפני זמן לא רב איבדה ציפי את בעלה והיא מספרת שבזמן שהמשפחה ישה שבעה הגיעה לבית האבלים השקית ובה יריעת הבד המדוברת. היא מכירה את הבד ומכנה אותה "הקמע המשפחתי שלנו"- הבד עובר במשפחה משנת 1939 עת נמלטו הורי בעלה עם ילדיהם מאימת הגרמנים.

"איך הגיע הקמע למשפחה?"

הסיפור הוא כזה. לאבי בעלה הייתה חנות בעיירה קרסנוב בפולין. כשנכנסו הרוסים לעיירה היה שם קצין ממונה שפנה אל האב ואמר לו- אתה תהיה הספק שלנו ובתמורה לא יאונה לך כל רע, וכך היה. כשנשמעו רעמי התותחים של הנאצים הקרבים אמר אותו קצין ליהודי-הספק: "אסוף את כל בני המשפחה שלך ועוד הלילה תסתלקו מהעיירה".

בני המשפחה המורחבת סרבו לעזוב ושילמו על כך בחייהם ואילו היהודי הספק, שהאמין לדברי הקצין הרוסי מיהר לעשות כדבריו. עוד באותו הלילה הועמסו האישה והילדים על עגלה, הקצין הרוסי הצטרף אליהם ובעזרת מסמכיו וחזותה הארית של אשת היהודי חצו את הגבול והגיעו לפרברי העיר מינסק העולה בלהבות. הקצין נתן בידי היהודי צרור ואמר: "אני נכנס לעיר בניסיון להציל את משפחתי. קחו את הצרור והוא ישמור עליכם בדרכים ובזכותו תינצלו". כשפתחו את הצרור נתגלתה לנגד עיניהם יריעת הבד השחורה ועוד חפצים עם סממנים יהודיים.

קעת נשאלות השאלות: האם היה אותו קצין יהודי נסתר? האם נלקחו החפצים מיהודים? פרט נוסף בחידה –זוהי עבודת " בצלאל" וכנראה משנותיו הראשונות של בית הספר. נשאלת השאלה – כיצד הגיעה לפולין? (אולי יהודים מהארץ הביאו אותה ליהודים בפולין כמזכרת מארץ הקודש?) אילו היריעה בידי הייתי פונה לבצלאל לגלות את מקורה – אולי ?

עמותת למען הקשיש
חדרה

קול קורא!

"מדור לדור"

במסגרת חודש ההצדעה לאזרחים הותיקים

תתקיים תערוכה בחודש נובמבר 2018 בבית האמנים בחדרה

ניתן להגיש הצעות עד 23.9.18

אנו רוצים לזהות בתוך הקהילה המקומית (חדרה והסביבה)

אמנים גמלאים שייצרו במשך שנים ויצירתם ביקשה להיות ייצוג אישי

או משפחתי של תרבות שעובר מדור לדור.

לגיל יש משמעות!

אנשים שייסוד התרבות שלהם היא קיבוץ גלויות,מביאים זאת לביטוי בעבודותיהם.

כל תחומי היצירה אפשריים:

קרמיקה, פסיפס, ויטראז', קולאז', מסיכות, אוריגאמי, פימו, ניפוח זכוכית, עבודות מתכת, עץ או נייר, לבוש, קליעה, אריגה, רקמה, סריגה וכדומה. כל אדם שיש לו יצירות כאלה או מכיר מי שיש לו יצירות כאלה יפנה אל

חנה גדיש, אוצרת התערוכה

טלפון: 054-4633511 אמייל: chavag8@walla.com

רויטל פוקס, מנהלת המחלקה לאזרחים הותיקים, מפיקה

טלפון: 054-4337954 אמייל revital-fouks@Hadera.muni.il

סיפורה של שכונה - שכונת גבעת ביל"ו

מאת: יצחק (צ'קלה) גולדפינגר

שכונת גבעת ביל"ו מצויה בצפונה של חדרה בצמידות לשכונת נחליאל, ליד גבעת שייח' חילו הזכורה היטב לוותיקי חדרה כיעד לטיולים בזכות שתי הפסגות ברכס הכורכר שהיו אתרים ארכיאולוגיים ובהם נמצאו מערות חצובות וממצאים מהתקופה הפרהיסטורית.

שמה של השכונה ניתן על ידי מייסדי חדרה על שם תנועת ביל"ו ("בית יעקב לכו ונלכה"), שחבריה היו מבוני הישוב העברי בארץ ישראל.

חלוקת המגרשים לבניה החלה עוד בשנת 1938 אך תנופת הבניה התעצמה עם עלייתם של יהודי תימן בשנת 1950 (עליה שנקראה "על כנפי נשרים"). כל בית הוקם על מגרש קטן והשטח כולו נקרא "שכונת בילו א".

השלב השני נקרא "שכונת בילו ב" ובו נבנו בתים נוספים בחלקה הצפוני של השכונה. בשלב השלישי נבנו כבר בתים מהודרים יותר בחלקה הדרומי של השכונה וכל שכונת בילו הכילה כבר כ-150 בתים. בהמשך, עם התעצמות השכונה נבנו גם מבני ציבור שכללו גני ילדים, בית ספר ממלכתי דתי וגן ציבורי (צפונית לבית הספר) ששימשו למעשה גם את אוכלוסיית נחליאל הצמודה.

הרחוב המרכזי בשכונה נקרא על שמו של ישראל ישעיהו בן העדה התימנית שכיהן כיושב ראש הכנסת.

כתבה נפרדת במדורנו "מי מכיר מי יודע" בעמ' 6.

דיאטה דלת מלח - דלת נתרן

מאת: רחל ילין

הנתרן הינו מרכיב במזונות רבים שאנו אוכלים, אך למעשה הגוף זקוק לכמות קטנה של נתרן, כדי לשלוט בלחץ הדם, איזון מחלות לב, מחלות כליות ומשקל עודף. מרבית האנשים צורכים נתרן - מלח, בכמות מוכפלת ואף יותר מכפי שגופם זקוק. הפחתת המלח בתפריט היומי תשפר את בריאותם באופן ניכר.

המקור העיקרי של נתרן נמצא במזונות ארוזים ומעובדים, מזון מוקפא, "חמוצים", חטיפים, רטבים תעשייתיים, מאפים ודגנים. פועל יוצא שאדם צורך מלח על בסיס יומי גם אם לא השתמש במלחייה. המונחים המופיעים על תוויות המזון "נתרן נמוך" "נתרן מופחת" הם מבלבלים ואינם מובנים די צורכם לציבור. יש להימנע לכן מרכישת מזונות תעשייתיים-מעובדים (שימורים), וכמובן להימנע מתוספת מלח למזון. מומלץ לצרוך מוצרים טריים ולתבל אותם בעשבי תיבול ולא באמצעות אבקת מרק או מלח שולחני.

באשר לדיאטה עצמה, קשה להימנע בפתאומיות מכמויות המלח שצרכנו בעבר, חשוב להפחית את המלח בהדרגה גם חומץ הדורים ללא תוספת טעמים מהווים חלופה למלחייה. מלח הוא טעם נרכש ודיאטה דלת מלח מתחילה "להניב פירות" רק אחר שבועיים, אם מקפידים עליה. אנשים הסובלים מיתר לחץ דם ממחלת כליות או לב, משפרים את מצבם באופן ניכר ע"י דיאטה דלת מלח. כשמתרגלים לשינוי הגישה והחשיבה, החיים יכולים להתנהל כסידרם עם הרבה פחות מלח.

לכבוד תחילת שנת הלימודים תשע"ט

זיכרונות של פעם מימי כיתה א' מפיה של המורה הגמלאית דינה בן מיכאל

מאת: יפה וינקר ועמליה (מלי) רוטמן

"הגענו לבית אליעזר בסוף שנת 1951 משכונת נחליאל, שם ביקרתי בגן הילדים בשיכון ותיקים. הייתי בת חמש וחצי. מכיוון שעדיין לא היו בבית אליעזר גן ילדים או בית ספר המשכתי ללכת לגן בשכונת ותיקים. בבוקר נדחקנו עם כל התלמידים האחרים שהמשיכו ללמוד בבתי הספר בעיר באוטובוס שיצא ב-07:30 וחזר בשעה 12:30. הגן הסתיים יותר מאוחר, ועל פי רוב לא הספקנו לחזור באוטובוס. אז אמא ואני צעדנו ברגל הביתה. כשראינו מרחוק את ביתו של עבדאללה (ממשפחת אבולעפיה שלא עזבה מעולם את העיר) חשנו רווחה, הנה עוד מעט ואנחנו בבית.

בשעה טובה, אני בת שש. עולה לכיתה א'. מקום ללמוד עדיין אין. אז נוסעים, כ-45 תלמידים, עם המחנכת יהודית אריכא לבית ספר ארלזורוב. שם למדנו בחדר האוכל.

שנת 1952. סוף סוף יש לנו כיתה!! בשכונה שלנו!! כיתה!!!?? חדר בדירת מגורים. בצד אחד בעל הבית שדירתו משמשת גם צרכניה, ובצד השני - אנחנו ילדי כיתה א'. לאחר זמן קיבלנו מקום חדש ששימש גם בית כנסת וגם כיתה. ישבנו על בלוקים, שרפרפים ומה לא???. אך המורה יהודית... אח... היא היתה יפה, מקסימה, חמה ומצוירת יפה. כשרצתה לשבח אותנו- קיבלנו ציור במחברת.

אחר כך פיצלו אותנו לשתי כיתות. האחת למדה בבוקר והאחרת אחה"צ. כשהתאחדנו שוב בכיתה ב' לימדה אותנו המורה גניה ברמן אשת ראש העיר דוד ברמן.

רק כשהגיע לגור בשכונה מפקד הגדנ"ע מר עקיבא עצמון, הוא החל לפעול למען הקמת בית ספר בשכונת בית אליעזר. בית הספר קפלן, שנקרא על שמו של שר האוצר דאז אליעזר קפלן, הייתי כבר בכיתה ד'. לימים כשסיימתי לימודי הוראה בסמינר למורים הייתי למורה בשכונה שלי בבית הספר קפלן בו למדתי במחזור הראשון."

אור בין האוקיינוסים / מ.ל. סטדמן

העלילה מתרחשת באי קטן, ג'אנוס רוק, בין שני האוקיינוסים המקיפים את אוסטרליה. גיבוריה הזוג שרבורן טום ואליזבת הם שומרי ומפעילי המגדלור באי. הגורל המר עמהם ואליזבת חוותה מספר הפלות. היא כמהה לילד והנה הגורל מזמן סירה לאי בה גבר מת ותינוקת זעירה בחיים. הם מחליטים לאמץ אותה ומספרים לכולם שזו ילדתם.

כאשר הזוג מגלה למי שייכת הילדה, העלילה מקבלת תפנית ומעלה דילמות מוסריות קשות עמהן מתמודדים הגיבורים. הספר מרגש ומומלץ ביותר לקריאה.

לידיעת קוראנו הגמלאים כרטיס "רב קו" ברכבת חובה!

מאת: עדי שיטה

שלא יקרה לכם מה שקרה לי ולשלוש חברותי הגמלאיות כשהגענו לתחנת הרכבת בחדרה. היעד- תל-אביב הלך וגם שוב. בבואנו לקופה לקנות כרטיסי נסיעה אמרה לנו הקופאית שלא נוכל לממש את הנחת הגמלאי אם אין לנו כרטיס "רב קו". ביקשנו להנפיק לנו כרטיס כזה ונאמר לנו שנוכל לעשות זאת בתחנת אגד בחדרה. אז לידיעתכם- בתחנה המרכזית של אגד חדרה, ברציף הראשון ובצמוד ל"מי חדרה" נמצא משרד להנפקת כרטיסי "רב קו". מטענים בסכום מסוים והוא מכפיל את עצמו בעת קניית כרטיס לתחבורה ציבורית (גם אוטובוסים והרכבת הקלה) כך מתבצעת ההנחה לגמלאים. העניין אורך דקות אחדות, מצלמים אתכם במקום וכנ"ל הטענת הכרטיס.

חידוין - חידות הגיון

מאת: שירה מוראל

בחידות הגיון המילים מופיעות כרמזים, וחייבים לפחות שני רמזים בהגדרה, אפשר: להחליף את סדר האותיות- (יום לשיר =ירושלים) לחפש מילה בתוך מילה (המילה קר בתוך המילה שן = ש-ק-ן) לחזור על מילה משמאל לימין (מבע-עבם) לקצץ אות במילה לקבלת משמעות אחרת, (לקצץ את ה-כ' במילה כבד ולקבל בד) כל טריק יתקבל ובלבד שתמיד יהיו שני רמזים בהגדרה, ועם השכל הישר, הנה חידות לנסיון:

1. מספק המים בבית הוא סוד (2 אותיות)
2. תקשיב יעקב! זו תפילה שלנו (3+5 אותיות)
3. הוא נולד כאכזר והורס (4 אותיות)
4. יציאה מהשיגרה היא מתנה יפה (5 אותיות)
5. ב ה צ ל ח !!

(התשובות בעמוד 7)

מי מכיר? מי יודע?

מאת: יצחק (צ'קלה) גולדפינגר

ישראל ישעיהו

ישראל ישעיהו מגדולי מנהיגי תנועת הפועלים בימים של טרום מדינה ולאחריה, בן העדה התימנית שפעל רבות למען העלייה מתימן, הקמת ישובים לבניה איש אשכולות רב פעלים.

נולד בתימן ב- 20.4.1908 עלה לארץ ישראל בחרותו בשנת 1929 והחל מייד בפעילותו הקהילתית רבת ההיקף. בשנת 1931 הקים בראשון לציון את מגורי יהודי תימן והמשיך בפעילות זו ברחבי הארץ. בשנת 1947 הקים את הישוב "גאולים" שהיה ייחודי לעולי תימן. בשנת 1932 החל את פעילותו הפוליטית כאשר כיהן כמזכיר אגודת "עזרת אחים" בתל אביב למען יהודי תימן ומייד לאחר מכן עד שנת 1935 היה מזכיר "מועדון הפועלים התימניים". משנת 1936 ואילך היה מנהל המחלקה ליוצאי תימן בוועד הפועל של ההסתדרות ובתקופה זו כתב מאמרים פובליציסטיים רבים בעיתונים "דואר היום" "הארץ" ו"דבר". בשנת 1935 נשא לאישה את רינה בדיחי שליוותה אותו כל חייו. בשנה זו גם ייסד את "תנועת העובדים התימניים" ופעל רבות בנושא זה. היה חבר מפא"י ההיסטורית חבר מרכז המפלגה נציג המפלגה בקונגרסים הציוניים וחבר מועצת פועלי תל אביב. עם קום המדינה עסק בהכשרת יוצאי תימן לפעולות מודיעיניות במסגרת גופי המודיעין השונים. בשנת 1949 נסע לעדן לארגן את עליית יוצאי תימן של שנות ה-50 ושנה לאחר מכן נסע שוב עם משלחת עולי תימן על מנת להציל ולהביא לארץ את ספרי הקודש שהשאירו אחריהם העולים בחופזה. כיהן בכנסת ישראל, בשנת 1967 התמנה לשר הדואר בממשלת לוי אשכול. לאחר כיהן כמזכ"ל מפלגת העבודה במשך שנתיים 1971-1972. ב-9.5.1972 התמנה ישראל ישעיהו ליושב ראש הכנסת והיה הראשון בן עדות המזרח המכהן בתפקיד רם דרג כזה. כיהן בתפקיד עד שנת 1977. היה גם חבר בתנועת "רוטרי" ו"בברית העובדים העולמית" ושם דגש בפעילותו הפוליטית והקהילתית על שילוב מורשת וחינוך בהיקפים רחבים. היה ופעל רבות למיסוד חידון התנ"ך העולמי לנוער. ישראל ישעיהו נפטר ב-20.6.1979 לאחר שנות פעילות והישגים.

העמותה למען הקשיש

המחלקה לאזרחים וותיקים

הטלוויזיה הקהילתית של חדרה

אנו משדרים בערוץ הקהילתי 98 ב"הוט" ו"יס"

ימי שלישי בשעה 14:30 ימי רביעי 19:30 ימי חמישי בשעה 18:30

להלן כתבות מגזין חודש ספטמבר 2018

1. תקציר על תולדות הפועל חדרה לקראת פתיחת הליגה ועלייתה לליגת העל - אפרים פרנק, שוש אובר.
2. דבר סמנכ"ל איזור התעשייה עמק חפר, לפני שידור סדרת כתבות שהופקו שם- עמירם גולדשמיד, פניאל קריצמן.
3. חדר בריחה- שוש אובר יצחק אקוקה, זלמן בודנר.
4. בירה אלכסנדר - סיד פנקס, צביקה שפרן, מרים פליק, מיכאל פרטוק.

תשבץ ספטמבר 2018

מאת: זהבה עמל

11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
			14	13						12
		18		17		16		15		
		23		22		21		20		19
	27							26		25
										28
	31									30
34		33								32
	41		40	39	38	37		36	35	
	46				45			44		43
						48		47		
	54	53		52		51			50	49
		56								55

מאוזן:

החג הראשון שלנו 7.א. חג האסיף 12. האורחים בסוכה 14. גיסה 15. נהר בהולנד 16. שמחה, גילה 18. אפיפיט 19. איזור בארץ 21. צמית, אריס 23. נוזל לכתובה 24. בן אדם 26. תוקפנות, אלימות 27. רופס, חלש 28. רטוב 29. לא אוכל 30. הברכה לחג 32. יעשה טוב 33. נפל בקרב 35. ריגול, בילוש 41. חס וחלילה (רת.) 42. ישן 44. מילת קריאה 45. מעונות השנה 46. גבעה 47. אורח נשים 50. סוג של גבינה 52. מארבעת המינים 55. תפילה חשובה הנאמרת בסוכות 4,5 56. מארבעת המינים

מאונך:

1. עיר בשפלה 5.5, 2. מילת ברירה 3. שמחה דיצה 4. שיט 5. מתנה 6. כתר 7. הנד, הנעה 8. אות הניצחון 9. הערכה, חשיבות 10. ערפד 11. מצעד 13. נחתוך עצים 17. קריאה בטלפון 20. קול גברי נמוך 22. מילת משאלה 25. משחק המלכים 31. כלי אוכל 34. מארבעת המינים 35. ראוי לשבח, דגול 36. הסדר, רגולציה 37. גיל הנשואים 38. כלי נגינה מזרחי 39. קיצור של ירושלים 40. נמס, נימוח 43. לחם המידבר 48. תמימה 49. ילדה 50. לא מת 51. גיל בר המצווה 52. גוי 53. בתוכה 54. בת קול

תשובות לחידיון מא' 6

1. גר 2. מאע ישראל 3. ונדל 4. שינוי

הצצה להלצה

מאת: יאשיהו וולשטיין

עיוור צבעים
השופט: "אתה מואשם בסעיפים הבאים: עבדת בשחור, הלבנת הון ונתת הלוואות בשוק האפור. מה יש לך לומר להגנתך?"
נאשם: "שאני עיוור צבעים"...

תאונה עם עיתונאים
אוטובוס מלא עיתונאים התנגש בעץ והתהפך לתהום. חוואי זקן שהתגורר בסביבה הגיע לשם ובתוך שעתיים הוא חפר בור גדול וקבר את כולם.
שריף שעבר במקום ראה את שרידי האוטובוס וחקר את החוואי: "כולם היו מתים?"
"אני מאמין שכן. היו כמה שאמרו שהם לא, אבל אתה יודע, עיתונאים."

ניסוי עם זבוב
מדען ערך ניסוי עם זבוב:
תלש לו כנף אחת, אמר לזבוב "קפוצ' והוא קפץ. הוא ציין ביומנו: "זבוב עם 5 כנפיים קופץ".
תלש לו כנף שנייה, אמר לזבוב "קפוצ' והוא קפץ. הוא ציין ביומנו: "זבוב עם 4 כנפיים קופץ".
כך המשיך המדען לתלוש כנפיים וגם אחרי תלישת הכנף החמישית הוא ציין את כישוריו של הזבוב.
תלש לו את הכנף השישית, אמר לזבוב "קפוצ' והוא לא קפץ. כאן ציין ביומנו: "זבוב ללא כנפיים - חרש".
(תודה לימימה לוי)

מהמטבח של סבתא

מאת: בתיה שרייבמן

פנקייק גבינת ריקוטה ודבש

באדיבות השף עמיר אילן
(לארוחת בוקר של ראש השנה-10 מנות)

חומרים:
250 גרם גבינת ריקוטה
3 ביצים
חצי כוס קמח תופח
1 כף שמן
רבע כפית מלח
2 כפות דבש, קליפת לימון מגוררת

ההכנה:
מכניסים את כל החומרים למיקסר, מערבלים לעיסה אחידה. מחממים לחום בינוני מחבת טפלון (אין צורך בשמן). יוצקים שתי כפות מן מהבילה ומטגנים כדקה. הפוכים ומטגנים חצי דקה נוספת (עד גמר הבליילה). מגישים עם חמאה ודבש. לגיוון ניתן להוסיף אגוזים, ריבות, קצפת או רוטב פירות.

בתיאבון ושנה טובה ומתוקה

אי של חמלה

מאת: עדי שיטה

האוטובוס האדום נכנס בשער של מושב גן יאשיה. כל כמה מטרים מיטלטלים הנוסעים כשהרכב עולה על התלוליות (במפרים) שבכביש. מגיעים לקצה המושב. ארבעים קשישים יורדים לאיטם במדרגות התלולות של האוטובוס, מדדים לאיטם אל עבר הלא נודע. הפתעה. שער כניסה ושלט:

"בית הבראה לחמורים..."

חמורים- נראה שכבר ראינו הכל בטיוול הזה של שבת בעמק חפר – שדות ירוקים, פרדסים מניבים, אגמים ונחלים שופעי מים, והנה לפנינו מכלאה ובה מאות חמורים. תחילה מתגלות באפלולית אוזניים זקורות, מתקרבים. העיניים מסתגלות וראשי חמורים מתקרבים לגדר המכלאה. לקראתנו צועד בחיוך ענק איש גדול ממדים ובמבטא בריטי מתנצל: "אני מדבר רק אנגלית". הוא מוביל אותנו ל"בית החולים לחמורים" שם, לא נעים לספר אנחנו מגלים שעל גב החמור כוויית. "נערים בתל-אביב שפכו עליו חומר בעירה והדליקו..." לחמור אחר חסרה רגל עוד אחרים נראים סובלים- אבל שורדים. "כאן אנחנו משקמים חמורים שעברו התעללות או שהעבידו אותם בבניין עד שקרסו. רואים את הצלקות מהמכות והקשירות שספגו." מאות החמורים נאספו בישראל וברשות הפלסטינאית אומר לנו טים הבריטי. המקום הזה הוקם ומוחזק על ידי אנשים טובים מרחבי בריטניה. אתם רואים את שמות התורמים על גבי האפסרים של החמורים כמו "אמץ לך חמור".

"החמורים נראים בריאים", מנדב אחד המטיילים. הבריטי צוחק: "נכון, הם בדיאטה חמורה מי שמשמין נגזר עליו גזר דין מוות". מדוע הם נמצאים במכלאה ולא בחוץ? האנגלי שוב צוחק: "ידענו שאתם באים אז הכנסנו אותם לכבודכם, בימים ללא גשם הם מסתובבים במרחבים – יש לנו כאן כמה דונמים ששכרנו. שלא כמו הסוס שפרוותו דוחה מים החמור אינו יכול להיות בחוץ בגשם, המים חודרים את הפרווה עד העור". והנה אחד קטנטן, עייר, עם אמו- "התינוק הזה נולד כאן בכריסמס, אמו נאספה על ידנו ואז גילינו שהיא בהריון. כינינו אותו הופ- תקווה. והוא אכן הבייבי של כולנו ותקוות המקום."

מה תעשו במאות החמורים?

"כבר בתקופה הקרובה אנחנו מתכוונים לשלוח קבוצות של חמורים ללחך עשב ולחרבן (סליחה על הביטוי) ובכך הם יטייבו את הקרקע ויאכלו את העשבים השוטים – הם יבאו תועלת." האם ידעתם שחמור הוא בעל חיים חברתי עד כדי כך שאם מפרידים בין חברים הם מאבדים רצון לחיות ואפילו מתים? והאם ידעתם שלחמור ולקנגורו אוזניים הארוכות ביותר מבין החיות? והאם ידעתם שלחמור יש מעין שק, דמוי דבשת על העורף? "שגיאה של הטבע" אומר האנגלי. קשה לנו לעזוב את המקום. משהו טורח ומביא צרור עשב רענן ומגיש לחמור שנראה מסכן. ליד השער ניצבת קופסה לתרומות. אני מרוקנת את הארנק. לחנייה אשלם כבר בכרטיס אשראי.

קהילה תומכת חדרה

תכנית המיועדת לבני הגיל השלישי, המעוניינים להמשיך להתגורר בביתם, ומטרתה שמירה על איכות חיים עם ביטחון אישי ושקט נפשי, חיטון בעלות אחזקת הבית ותשלומים על תיקונים. התכנית פותחה ע"י אשל-ג'ונט ופועלת בשיתוף פעולה ובפיקוח עיריית חדרה, העמותה למען הקשיש ומשרד הרווחה והשירותים החברתיים.

סל השירותים של הקהילה התומכת כולל:

- * אבות/אם קהילה - שומרים על קשר אישי, מבצעים עבודות תיקונים קלים בבית, ללא תשלום, מתווכים ומפנים לבעלי מקצוע אמינים במידת הצורך.
- * מסייעים בפתרון בעיות.
- * פעילות חברתית מגוונת הכוללת: מסיבות ואירועים בחגים, הרצאות, טיולים, נופשונים.
- * מוקד מצוקה הפועל 24 שעות ביממה, 365 ימים בשנה.
- * ביקור רופא בביתך 24 שעות ביממה בעלות סמלית של 25 ש"ח לביקור.
- * אמבולנס לפינוי לחדר מיון, או לסייע בהרמה במקרי נפילה, בהשתתפות סמלית של 27 ש"ח
- * ייעוץ רפואי טלפוני (כולל הפנייה לביה"ח).

מהיום ניצולי שואה זכאים להצטרף לקהילה במחיר סמלי מקסימלי של 25 ₪ לחודש, ללא תלות ברמת ההכנסות.

לפרטים והרשמה:

050-8290654 ירח באומגרטן   050-8290656 ראיסה צ'רניקוב
 050-8290658 מיכאל מזרחי   050-8290657 ולדימיר בליטמן